

[Løif Hermann]

Der er ingen tvivl om, at den måde, monopolmyndighederne har behandlet disse problemer på tidligere, har skabt en betydelig utilfredshed hos en lang række af de benzinforhandlere, der ejer anlæggene selv. Imidlertid finder de store olieselskaber, som det åbenbart er regeringspartierne meget om at beskytte, givetvis veje til at fastholde indflydelsen i detailledet. Det kan ikke udelukkes, at forslaget vil indebære et forøget pres på eventuelt nødlidende forhandlere med henblik på opkøb til afvikling eller overtagelse fra leverandøren.

Dertil kommer, at lovforslaget tilsyneladende har splittet de selvstændige forhandlere, og det vil være til skade for netop de mindre forhandlere, som forslaget vil komme til gode. Jeg er ikke sikker på, at forslaget vil skabe nogen problemer for de større benzinforhandlere, idet de i betydeligt omfang er bundet på en anden måde, nemlig gennem en meget høj andel af kontokortsalg. Det betyder, at i det øjeblik en tredjedel af benzinsalget er bundet til kontokort – og de udstedes jo af leverandøren – binder man, om jeg så må sige, kundekredsen fast til en bestemt leverandør og dermed også til en bestemt forhandler; man binder altså leverandøren og forhandleren sammen.

Efter vores opfattelse ville den ideelle løsning være den, der i øvrigt gælder for bryggerierne, at der ikke må drives detailhandel af leverandørerne overhovedet.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da det radikale venstres ordfører, hr. Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at det radikale venstre er overbevist om, at forholdene for benzinforhandlerne i øjeblikket er for dårlige, men det betyder ikke, at vi kan gå ind for forslaget, som det foreligger i øjeblikket.

De eksisterende kontrakter er formentlig for hårde for forhandlerne, men på den anden side må man sige, at et års opsigelse eller f.eks. overtagelse af selskabernes ejendomme til den nedskrevne værdi nok heller ikke er helt rimeligt.

Vi deler også ministerens betænkeligheder med hensyn til de eksisterende aftaler. Det er imidlertid vores opfattelse, at der er strukturproblemer i branchen, og i den forbindelse må man også se på bl.a. problemerne vedrø-

rende de minimarkeder, der vokser op omkring benzinanlæggene.

Som hr. Bjørn Elmquist var inde på, kan der imidlertid, når man begynder at regulere, opstå et helt andet kapitalbehov, som kan være vanskeligt at få dækket for de små, hvis de skal til at overtage deres tankstationer, og dermed kunne der opstå en fare for, at det i stedet gik sådan, at det blev selskaberne, der satte sig på anlæggene.

Det radikale venstre mener således, at der virkelig er noget, der bør rettes, og at der ligger et meget stort arbejde foran udvalget, et arbejde, som vi vil deltage i med megen interesse.

Brusvang (CD):

CDs ordfører i denne sag, fru Birgith Mogenssen, er desværre forhindret, men jeg har fået overladt fruens manuskript.

På CDs vegne kan vi udtrykke anerkendelse af det arbejde, som en række repræsentanter for socialdemokratiet har lagt i udarbejdelsen af forslaget til lov om benzinforhandlerkontrakter. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten med dette er at tilvejebringe en højere grad af konkurrence inden for distributionen af motorbrændstoffer, således at der skabes mulighed for et frit erhvervsvalg til gavn for beskæftigelsen og forbrugerne, og således at der opnås fri konkurrence også i leverandørledet.

Der er i denne hensigtserklæring fra forslagsstillernes side indeholdt synspunkter og principper, som CD i meget vidt omfang kan være enige i. CD vil derfor heller ikke bestride, at der på grund af den meget stærke koncentration blandt leverandørvirksomhederne er særlige muligheder for, at disse på uheldig vis kan styre detailomsætningen af benzin og andre olieprodukter. CD vil heller ikke bestride, at disse særlige styringsmuligheder i visse tilfælde fører til klart uønskede resultater.

Jeg er herved også opmærksom på den artikel, der er skrevet i Jyllands-Posten i dag af CDs tidligere folketingsmedlem Poul Emmert Andersen, som i sin artikel giver en række barske oplysninger om butiksdøden. Der er ikke blot, siger han, tale om, som visse selskaber siger det, en uddynding, men om en udryddelse, og han stiller spørgsmålet: